

Μία ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἡρωϊδῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἦτο καὶ ἡ μάρτυς Βλαδὶνα. Αὕτη κατήγετο ἐκ τινος Γαλλικῆς πόλεως καλουμένης Βιέννης, ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου.

Κατηγορηθεῖσα ὅτι ἐνείχετο εἰς ὄργια αἰσχρά, κατεδικάσθη εἰς θάνατον μετὰ δύο ἄλλων χριστιανῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ δέσποινα της. Ἡ Βλαδὶνα ἐδέθη ὀπισθάγκωνα ἐπὶ ξυλίου στύλου, εἰς τὴν σκηνὴν δὲ ταύτην ἐξετέθη εἰς τὴν λύσσαν τῶν θηρίων, τὰ ὁποῖα εἰσῆχθησαν εἰς τὴν σκηνήν. Ἀλλὰ τὰ θηρία ἀντὶ τὴν κατὰξέσχισωσιν, ἐξηπλώθησαν ὡς γατάκια παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς.

Τοῦτο ἀντὶ τὴν κίνησιν εἰς θαυμασμὸν καὶ συμπάθειαν τοὺς διώκτας της, τοὺς παρώργισεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἀφοῦ ἐδάρη ἀνιλεῶς, ἐψήθη κατημένη ἐπὶ καθέδρας, καὶ πρὶν ἢ ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐτιλύχθη εἰς δύκτιον καὶ ἐρείφθη ἐνώπιον φοβεροῦ ταύρου, ὅστις τὴν ἀπετελείωσε μὲ τὰ κέρατα καὶ τοὺς πόδας του!

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ.

Μάιος ἦτο θερπνός· ἡ πλουσία καὶ θάλλουσα φύσις
τὴν ἀνθοστόλιστον εἶχεν ἀπλώσει αὐτῆς ἀλουργίδα.
Αὔραι λεπτύρου λεπταί, διαχέουσαι δρόσον καὶ μύρα,
ἔπαιζον πρὸς τοὺς ξανθοὺς καλλικόμων παρθένων
βοστρύχους.

Δρόσου σταγόνες ἐδῶ τὸ κατὰλευκον κρίνον ἐκύρτουν·
Καὶ ἐπὶ χλόης φαιδρᾶς ὡς πολῦτιμοι ἦσσαν λιθοὶ
Σμήνην ἐντόμων χρυσῶν παρεκεῖ ἐκινούντο βομβοῦντα·
Κι' εἰς ροδοδάφνας ἀνθοῦσας πλησίον ρυάκων πηδώντων,

Ἦδυπαθεὶς ἀηδόνων εὐθύμων ἠκούετο μέλος.
Εἶν' ἑορτὴ τοῦ παντός· αἱ ἡμέραι τοῦ ἔαρος! εἶναι
τῆς θεϊκῆς καλλονῆς τὸ ἀπαύγασμα! πᾶσα καρδία,
Πᾶσα ζωὴ κατ' αὐτὰς ἐξυπνεῖ καὶ ὀργῶς ἀνακράζει:
«Θέλω κάγῳ τῶν καλῶν νὰ μετάρχω τοῦ Πλάστου
[μου δώρων]»

Πλὴν ἡ κακοῦργος ψυχὴ βυθισμένη εἰς σκέψεις ἢ
[λύπην,
Εἰς τοῦ παντός τὴν χαρὰν αὕτη μόνη λογίζεται ξένη,
Μόνη αὕτη μελετᾷ στεναγμοὺς, ὄνειρεύεται γόους,
«Ὅταν καὶ γῇ κι' οὐρανὸς ὡς θερμοὶ ἔρασταί μειδῶσιν.

B. ΕΜΜ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

ΛΟΓΕΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ μεγίστη δυστυχία ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα συνέβη διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐφυλάττετο εἰς δύο κτίρια, τὸ ἐν τῶν ὁποίων λέγεται, ὅτι περιεῖχε 400,000, τὸ δὲ ἄλλο 300,000 τόμων. Τὸ πρῶτον κατεστράφη τυχαίως ὑπὸ στρατιωτῶν. Τὸ ἄλλο ἠυξήθη κατόπιν καὶ μάλιστα ὑπερέβη τὸ καταστραφέν μέρος, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Καλίου Ὀμάρ, ὅστις λέγεται, ὅτι εἶπεν, «ἐὰν τὰ βιβλία ταῦτα ἦσαν σύμφωνα πρὸς τὸ Κοράνιον, εἴσαν ἄχρηστα. Ἐὰν δὲ ἀσύμφωνα, βλαπτικά καὶ ἐπομένως καταστρεπτικά.» Κατὰ συνέπειαν διανεμήθησαν εἰς τὰς 4,000 λουτρῶν τῆς πόλεως, καὶ ἐχρησίμευσαν πρὸς θέρμανσιν τοῦ ὕδατος αὐτῶν ἐπὶ ἑξ μῆρας!

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ταύτης καταστροφῆς τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων πολλὰ ἄλλα κατεστράφησαν διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων, ἄλλα δι' ἀποφάσεων Συνόδων καὶ ἄλλα ὑπέπεσαν εἰς τὰ ἀναθήματα τῶν Παπῶν. Οὕτω λ. χ. ὁ Πάπας Ἀλέξανδρος ὁ Γ' διέταξε νὰ καῶσι πάντα τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν εὐνοϊκὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ Η' διέταξε νὰ κατακαῇ ἡ ἐν Παλαιστίνῃ βιβλιοθήκη, ἣτις εἶχε πλουτισθῇ παρὰ διαφόρων αὐτοκρατόρων! Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἤρχισεν ἡ διάκρισις μεταξὺ ἱερᾶς καὶ θύραθεν, ἥτοι κοσμικῆς φιλολογίας, πάντα δὲ τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν ἐπικυρωμένα, ἢ ἐπιδοκιμασμένα ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας θεωροῦντο κοσμικά! Οἱ δὲ Ἰησοῦται ἐκήρυξαν ὡς τοιαύτην πᾶσαν τὴν φιλολογίαν τῶν Βαβυλῶν καὶ ἐπὶ τέλους κατέστρεψαν ἀποτελεσματικῶς καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, διὰ τῆς προγραφῆς τῶν τοιοῦτων συγγραμμάτων.

Μεγίστην καταστροφὴν εἰς τὰ κοσμικὰ λεγόμενα συγγράμματα ἐπέφερον οἱ λεγόμενοι Ἰνδεῖς, οἵτινες ἦσαν κατάλογοι βιβλίων, ἅτινα δὲν ἐπετρέπετο εἰς οὐδένα νὰ ἀναγινώσκῃ. Τοιοῦτός τις κατάλογος, ἦτο ὁ καλούμενος *Καθαρτήριον*, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσημειοῦντο τὰ βιβλία, ὅσα εἶχον ἐπιθεωρηθῇ καὶ διωρθωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω κατασταθῇ κατάλληλα πρὸς ἀνάγνωσιν!

Ἀλλ' οἱ Παπικοὶ δὲν ἦσαν οἱ μόνοι διώκται καὶ καταστροφεῖς τῆς κοσμικῆς φιλολογίας. Οἱ ἀναμορφωταὶ συνέτεινον τὸ καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καταστροφῆς, ἰδίως οἱ καλούμενοι Πουρτανῶν ἢ Καθαρισταί, οἵτινες κατὰ προτίμησιν συνέλεγον τὰ κεχρωματισμένα καὶ ἀ-

γιογραφίας περιέχοντα βιβλία τῶν Παπικῶν καὶ ἔκαιον αὐτά.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἔκαιον τὰ συγγράμματα τῶν Ἑθνικῶν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τῶν Ἰουδαίων. Διὰ τοῦ ἔργου τούτου τῆς καταστροφῆς ἐξηφανίσθησαν πλῆθος περιττῶν συγγραμμάτων, ἀλλὰ μετ' αὐτῶν κατεστράφησαν καὶ πολλὰ πολυτιμὰ ἢ μεγίστη δὲ καταστροφή τούτων ὀφείλεται εἰς τὸν ὑπέρμετρον ζῆλον καὶ τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν τῶν Χριστιανῶν.

Πολύτιμον χειρόγραφον τῆς Γενέσεως ἀνῆκον εἰς τὴν Κοπτόνειον βιβλιοθήκην κατεστράφη ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὸ 1731. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο περιεῖχε 250 εἰκόνας κεχρωματισμένας, ἐξ ὧν μόνον 25 ἐσώθησαν. Ἐκ τῶν 140 βιβλίων τοῦ Λιβίου μόνον 35 διεσώθησαν. Ἐκ τοῦ Τακίτου μόνον τεμάχια διεσώθησαν. 700 δὲ ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Βάρρωνος ἀπωλέσθησαν. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων εἶναι ἔτι μείζονες καὶ σπουδαιότεραι, πολλάκις δὲ ὁ ἔραστής τῶν γραμμάτων ἀναγκάζεται νὰ στενάξῃ διὰ τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν. Πολλὰ τούτων θὰ ἔσωζον ἡμᾶς ἀπὸ πολλῶν κόπων καὶ ἐρίδων καὶ θὰ συνέτεινον εἰς ταχυτέραν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Ἄς ἡμεῖς δὲ εὐγνώμονες εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἐναπολειφθέντα καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας, δι' ἧς τοσοῦτον εὐκόλως πολλαπλασιάζονται πάντα τὰ συγγράμματα ἅμα τῇ ἐμφάνεισιν των, ἔτι δὲ εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐδραίωσιν τῶν τε πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, δι' ὧν παρόμοιοι καταστροφὰι ἀδύνατον νὰ συμβῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ.

ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΠΡΟΝΟΙΑ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον.)

Μεταξὺ τῶν θαυμασιῶν προμηθειῶν τῆς θείας Προνοίας πρὸς συντήρησιν ζώων τινῶν, ἐκ τῆς πείνης καὶ δίψης, ἔχομεν ἐκτὸς τοῦ παραδείγματος τῆς Καμήλου καὶ τὸ τοῦ Πελεκάνου. Τοὺς πελεκάνους ὅλοι σχεδὸν γνωρίζομεν. Εἶναι πτηνὰ πολὺ ἐνδιαφέροντα, οἱ πόδες των εἶναι ἡνωμένοι πρὸς ἀλλήλους διὰ μεμβράνης ὡς οἱ τῶν χηνῶν καὶ τῶν νησσῶν, ἔχουσι δὲ βραχείας κνήμας, μέγα σῶμα, μεγάλη πτερὰ καὶ πολὺ μεγάλην κεφαλὴν.

Ἡ κεφαλὴ ἀποτελεῖται τὸ πλείστον ἀπὸ ἑνὸς σάκκου. Ὁ σάκκος οὗτος δύναται νὰ ἐκταθῇ τόσο ὥστε νὰ χωρῇ ἀπίστευτον ποσότητα ἰχθύων, ἢ ὀστρέων, διότι εἰς τὸν σάκκον τοῦτον ὁ Πελεκάνος βάλλει ὅ,τι ἤθελε συλλάβει.

Ἀφοῦ δὲ ὁ σάκκος γεμίσῃ, τότε τὸ πτηνὸν σηκώνεται εἰς τὸ πτερόν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ξη-

ράν, καὶ ἐκεῖ ἐν ἀναπαύσει εὐωχεῖται ἐπὶ τῆς λείας του. Ἀφοῦ ἐξεμέσῃ τὸ φορτίον του, ἀρχίζει νὰ τρώγῃ τὰ ὀψάρια ἀνὰ ἐν ῥίπτων αὐτὰ εἰς τὸν ἄερα καὶ συλλαμβάνων αὐτὰ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν.

Μετὰ τὸν Πελεκάνα ἔρχονται τινὲς τῶν Ἀμερικανῶν πιθήκων. Οὗτοι ἔχουν μικρὸν τινα περιέργον σάκκον ἐνδοθὶ ἐκάστης παρεῖας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐναποθέτουσι πᾶν ὅ,τι δὲν θέλουν νὰ φάγουν καὶ τὸ φυλάττουν ἐκεῖ δι' ὥραν χρείας.

Ὅλα τὰ μηρυκαστικά λεγόμενα ζῶα, ἐκείνα δηλ. τὰ ὁποῖα ἀναμασσοῦν τὴν τροφὴν των, τοιαῦτα δὲ εἶναι τὸ πρόβατον, ἡ αἰξ, ὁ βοῦς, ἡ ἔλαφος, ὁ βούβαλος κλπ. ἔχουν ἰδιαιτερον στόμαχον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐναποθέτουσι τὰ χόρτα καὶ οἰανδήποτε ἄλλην τροφὴν τρώγουν, χωρὶς νὰ τὴν μασσῇσιν, ἀφοῦ δὲ γεμίσουν τὸν στόμαχον τοῦτον καλῶς, τότε πλαγιάζουσιν καὶ ἀρχίζουν νὰ φέρουν ἐκ νέου εἰς τὸ στόμα τὴν τροφὴν ταύτην καὶ τὴν μασσοῦν. ἀφοῦ δὲ τὴν μασσῇσιν τὴν καταπίνουσιν καὶ τότε πίπτει εἰς τὸν καθαυτὸ στόμαχον καὶ χωνεύεται.

Αἰωνιότης.

Αἰωνιότης! Αἰωνιότης!

Πόσον μακρὰ εἶσαι Αἰωνιότης!

1. Ἐμπρὸς σου φεύγει ἐν σπουδῇ καὶ χάνεται ὁ χρόνος, ὡς ταχυδρόμος πνευστιῶν νὰ φθάσῃ στὸν σταθμόν του. Ὡς ἵππος τρέχων στήν φωνὴν πολεμικοῦ παιᾶνος Ὡς πλοῖον ταχυκίνητον εὐρὸν τὸν ἀνεμὸν του Ὡς, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
2. Αἰωνιότης! ἄπειρος κύκλος σὲ περιβάλλει. Ἀμέτρητον τὸ ὄριον τοῦ ἐξωτερικοῦ σου. Τὸ κέντρον σου ἔνα «Παρόν,» οὐδὲν τὸ μεταβάλλει. Τέλος δὲν ἔλαβες παρὰ τοῦ ποιητοῦ σου. Ὡς, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
3. Αἰωνιότης! τρομερὰ εἰς στεναγμοὺς καὶ πόνους Ἀλλὰ ἀμέτρητος χαρὰ, εἰς δόξας καὶ ἀπολαύσεις. Ἐδῶ τοῦ Πλάστου ἡ εὐχὴ στήνει ἀγίων θρόνους, Ἐκεῖ ἡ θεία δίκη του ἀνοίγει τὰς κολάσεις. Ὡς, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
4. Αἰωνιότης! ὁ σοφὸς ἐσὲ σκέπτεται πάντα Καὶ διὰ σὲ περιφρονεῖ τοῦ κόσμου τὰς κακίας. Ἀναπολεῖ μετανοῶν πολλὰ κακὰ συμβάντα, Καὶ φεύγει μετ' ἀποστροφῆς ποικίλας ἁμαρτίας. Ὡς, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
5. Ναί, σ' ἐνθυμίζω ἄνθρωπε ἐγὼ ἡ αἰωνιότης, Νὰ σκέπτεσαι πολὺ συχνὰ περὶ ἐμοῦ σπουδαίως, Πόση ἡ θλίψις τῶν κακῶν καὶ πόσ' ἡ ἀθλιότης Τῶν δ' ἀγαπώντων τὸν Θεὸν πόση ἡ μακαριότης Δ. Α. Ὡς, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα.